

שבת

עם הראש ישיבה שליט"א

יהי לאור על ידי מוסדות היכל הקודש בנשיאות מוריני ראש הישיבה שליט"א

גליון 29

הג הפסח

ט"ז ניסן

שנת ה'תשפ"ג

ברוך השם זכיתי להשתתף במלווה מלכה במוצאי שבת ויחי אצל הראש ישיבה שליט"א. היו במלווה מלכה כל כך הרבה שיחות יפות, אנסה לכתוב כמה מהדברים היפים שזכיתי לשמוע.

כשהגעתי הראה לי הראש ישיבה שאטול ידיים, נטלתי ידיים והתיישבתי על יד השולחן, השולחן הייתה ערוכה עם בייגלים וסלט, ואחר כך הגישו דייסה חמה לכל הנוכחים.

התחילו לדבר על אחד מהמיקומים הקודמים של בית הכנסת היכל הקודש בויליאמסבורג שנמצא ברחוב דיוויז'ן. הראש ישיבה סיפר: כשהוא ומו"ה אברהם משה שטראסער הי"ו הגיעו לשם, הם רק חיפשו איך אפשר לעשות את הבית הכנסת יותר יפה.

זה היה בית הכנסת צר וארוך, ובאמצע היתה כספת ענקית לספר התורה. יום אחד חשבנו שאולי אפשר להוציא את זה ולהביא כספת יותר קטנה, וכך יהיה יותר מקום.

הכספת הייתה הדבר הראשון שנתתי לרבינו. זה היה ביום טוב חנוכה הראשון לאחר שהתקרבתי אל רבינו, (וזה עוד היה לפני שנסעתי לאומן לראש השנה) אבא שלי נתן לי \$ 0051 דמי חנוכה, והלכתי וקניתי עם אותו כסף כספת. והכניסו את הכספת בקיר, והבית הכנסת נהיה מרווח, וכך כשמוהרא"ש היה בא לשם היו יכולים לעשות סעודה יפה, ואחר כך הבאתי את זה איתי לסקילמען.

אחד מהנוכחים שאל: "אלף חמש מאות דולר לתת דמי חנוכה זה הרבה כסף". אמר הראש ישיבה: "כן, כי אצלנו במשפחה לא עובדים אלא רק לומדים ולכן יש רגש עצום אחרי שמחתנים ילד לעזור לו גם אחרי החתונה".

אצל משפחות הבעלי בתים זה בדיוק הפוך, התחתנת, לך לעבוד. אבל אם יש ילד שלומד, מאיפה הוא יחיה? אז לפני כל חג, עוזרים לילדים.

והראש ישיבה התחיל לספר סיפורים על מוהרא"ש זכותו יגן עלינו, והראש ישיבה אמר: זה לסיפורי צדיקים של מלווה מלכה. והראש ישיבה סיפר: כי כשנודע למוהרא"ש שלאשתו יש את המחלה לא עלינו, הפציר בה מאוד מוהרא"ש, שהיא לא תעשה את הטיפולים והיא תהיה בריאה.

מוהרא"ש אמר: "אני לא יכול לראות את זה שאשתי תעשה טיפולים, אם היא תעשה טיפולים אני אצא מהעולם הזה, בשבילה". אבל המשפחה לא הסכימה, הם הסתכלו על מוהרא"ש כעל סתם רב שיש לו בית הכנסת, והם אמרו שצריכים לשאול את הרופאים, ואת המומחים.

והראש ישיבה המשיך לספר ורצה להראות את גדולתו של מוהרא"ש, שאחרי שהרבנית אמרה שהיא כן רוצה לקבל טיפול בהקרנות כימיות והיו צריכים לנסוע כל יום למנהטן, התקשר אלי מוהרא"ש שהוא צריך טובה ממני, "תשיג לי בחור שיסיע את אשתי כל יום הלוך וחזור".

הייתי צריך להשיג רכב, והתקשרתי לבחור שלמד בישיבה בשנה הראשונה כשהישיבה נפתחה בשנת תשס"ט, ישע"י ברגר הי"ו, וביקשתי ממנו שאני צריך רכב בשביל מוהרא"ש. כי ידעתי שאחד שלמד פה בישיבה, אפילו אם הוא רק הסתובב כאן, יש לו את הראש ישיבה ואת מוהרא"ש חקוקים בלב.

מינתי את מנחם מנדל שימשויטש הי"ו שיהיה הנהג, הוא היה בחור חכם, והוא הבין שהרבנית לא יכולה לעלות את המדרגות הקטנות עד לרכב המיני וואן, אז הוא קנה שרפרף ובכל יום כשהרבנית יצאה הוא פתח את השרפרף, וכך היא נכנסה לרכב.

כשהיא גמרה עם הטיפולים התקשר מוהרא"ש אל הראש ישיבה לשאול את שמו המדויק של הבחור, ומוהרא"ש קנה לו מתנה. אפילו שזה היה המתנה הכי גדולה בשבילו, שלוקחים בחור והוא יכול לעשות משהו לצדיק... מוהרא"ש נתן לו גביע יפה ויקר של כסף וחרט בתוכו 'מזכרת הכרת הטוב מאת מוהרא"ש לכבוד מנחם מענדל שימשאויטש'.

והראש ישיבה אמר: שבהתחלה הוא לא ידע שמוהרא"ש מתייגע, ורק בשנים האחרונות התחלתי לקלוט שאין שם לחם לאכול. כל הכסף הולך להפצה, להדפיס ולכתוב ספרים וקונטרסים.

התחלתי לשלם את המכולת של מוהרא"ש, הלכתי למכולת ונתתי כרטיס אשראי כדי לשלם כל שבוע את החשבון של המכולת, גם הייתי נותן למוהרא"ש כל שבוע \$ 005 והראש ישיבה אמר בכאב: "כל כך כואב לי שלא עשיתי יותר".

מוהרא"ש ביקש ממני שאני אגיד לבחורים שיביאו אליו כסף כדי שיוכל לחלק קמחא דפסחא ביבניאל. אצלי בראש היה אז עשרים אלף דולר הרבה כסף, אני חשבתי שאני הולך לקבל 'וואו' גדול כי הבאתי עשרים אלף דולר למוהרא"ש, אבל מוהרא"ש שאל אותי: זה הכול? חשבתי שאתה הולך להביא לי משהו. עד היום אני חושב, למה לא נתתי יותר?

כשמוהרא"ש נפטר, ממש סבלתי מזה בלילה, לא יכולתי לישון, היו לי הרבה נקיפות מצפון, אולי הייתי יכול להוסיף לו עוד שנים. למה היה הצדיק צריך לדאוג לכסף, כסף לא היה צריך להיות הדאגה שלו.

דפקו בדלת והגיע עוד בחור מהישיבה. כשהראש ישיבה אמר לו ליטול ידיים לכבוד מלווה מלכה הוא ענה שהוא כבר נטל. הוא היה נראה שבור קצת, והראש ישיבה אמר לו: "האסט זיך שוין געוואשן, אדער מען האט דיר באוואשן?" } "נטלת ידיים או ששטפו אותך בצעקות?" } והראש ישיבה שאל אותו: "מה קרה אם הסבא שלך אמר לך מילה על ברסלב? האבא של רבי נתן גם אמר לו שלא אחזו מרבינו. אז מה?".

הראש ישיבה ביקש מאחד הבחורים שיקום וייתן כיסא רגיל לבחור הנכנס, ושהוא יתיישב על שרפרף גבוה. והראש ישיבה אמר: "ככה זה, לאלו שהם שבורים נותנים כיסא רגיל, ואלו שמשתדרים יושבים על שרפרפים".

הראש ישיבה דיבר על עיירת הנופש 'אילן חיים' שקנו עבור המוסדות בשנה שעברה ללא משכנתא, והראש ישיבה נשאר מזה עם הרבה חובות.

והראש ישיבה סיפר: "השבוע ביום חמישי ניגש אלי אברך ואמר לי שהוא צריך כבר בחזרה את המאה אלף דולר שהלווה לי כדי לקנות את עיירת הנופש, השם יעשה השבוע נס, השם יעזור לי שאני יוכל לשלם".

הראש ישיבה ביקש מהבחורים שילכו לאסוף כסף עבור הישיבה, ואחד אמר: "למה אני צריך לאסוף כסף, הדולרים הבודדים שאני מביא מועיל למשהו?".

אמר הראש ישיבה: "קודם כל אני רוצה שתלך לאסוף כסף. יום אחד אתה הולך להיות עשיר גדול, ורק אם תלך לאסוף כסף יהיה לך קצת רגש לתת צדקה".

מוהראש"ש כותב באשר בנחל, למה הרבי מסטמאר ציווה על הבחורים שלו שילכו לאסוף כסף? באו הורים של בחורים לרבי מסטמאר ואמרו לו: מה צריך הרבי? אני נותן לרבי כמה כסף שהרבי רוצה, ורק שבני לא יצטרך ללכת לאסוף כסף. ענה לו הרבי מסטמאר: "אני לא צריך את הכסף שלך, אני רוצה שהבן שלך ילך לאסוף כסף".

בזמנו המושג הזה של לאסוף כסף היה הרבה יותר מביש מהיום, זה היה דבר חדש כאן באמריקה, זרקו את בחורי סטמאר מכל בתי הכנסת.

וכותב מוהראש"ש: "כבר עברו מאז חמישים שנה, היום מבינים את הרוח הקודש של הצדיק, הבעלי הצדקה הכי גדולים הם חסידי סטמאר, כי הם הלכו לאסוף כסף, בגלל זה יש להם רגש לאלו שהולכים לאסוף כסף".

פעם בא יהודי עשיר גדול אל רבינו, וסיפר לו את העבירות שלו, אמר לו רבינו: "אני רוצה שבכל יום תאכל סעודה עם בשר ודגים".

והוא אמר: אבל רבי! חטאתי! הסביר לו רבינו: יש לך הרבה כסף, אם אני אגיד לך לצום ויבוא אליך יהודי לאסוף כסף, תחשוב אני הרי צם, אפשר לחיות גם ככה, ותיתן לו רק כמה קופיקות (כסף קטן). אבל אם תשב על יד שולחן עם בשר ודגים ויהודי יבוא לאסוף כסף, אז תיתן לו! זה העניין בללכת ללכת לאסוף כסף.

והראש ישיבה המשיך לספר: כשאני הולך לחתונה אני נותן לכל אחד שאוסף כסף. ולמה? כי כשהייתי בחור הייתי הולך כל לילה לאסוף כסף, כבר עברו מאז עשרים שנה שאני לא הולך לאסוף כסף בחתונות, אבל אני זוכר בדיוק איך הרגשתי, אני זוכר את עצמי הולך ואוסף כסף באולם ויואל משה, עברתי בכל האולם ואף אחד לא נתן לי! לא בגלל ברסלב, זה עוד היה לפני שהתקרבותי לברסלב.

בתוכי הייתי מאוכזב, אף אחד אפילו לא אמר לי אין לי... כל אחד שאמר לי משהו אמרתי לו תזכה למצוות. אנשים היו שואלים אותי, למה אתה אומר תזכה למצוות? הייתי עונה כי זה המצווה שלי, כשאתה אומר לי אין לי אני יודע שאני יכול ללכת לבן אדם הבא. היום, כשאני יושב בחתונה, כמה קשה שיהיה לי, כי באים עוד פעם ועוד פעם, אני נותן לכל אחד.

יש לי כלל שאני לא משלח את אלו שאוספים כסף. עכשיו היה חנוכה, אני גר בבניין גדול וילדים באים כל הזמן לדפוק בדלת, ואני אומר לאשתי תמיד: תני לו משהו. אפילו שכבר נתתי למוסד הזה, או אפילו שאין לי שום דבר עם המוסד ההוא, כי אם אתה משלח אותו הוא כבר לא ירצה ללכת יותר לאסוף כסף.

וחוץ מזה, מה זאת אומרת הכסף שלי לא יועיל? הבחורים מכניסים יפה, כבר התקיימו פעמיים בחורף הזה שבת התוועדות לבחורים, כי מזה כבר נכנס שישים אלף דולר כדי לשלם חובות.

כשדברו על השבת התוועדות העתידית, אמר הראש ישיבה: אולי אפשר לעשות את השבת בפעם הבא בקריה. ואחד נענה: שאם זה בקריה זה לא מעניין... והראש ישיבה שאל אותו למה? בגלל שהאברכים יעלו אלינו? בשנה הבא אתה הרי כבר תהיה אברך!

אחר כך אמר הראש ישיבה: "זה החובות שלי? זה החובות שלך!" והראש ישיבה אמר לחתן שנכח במקום: "אני לוויתי כסף כדי שיכלו לסגור את השידוך שלך!".

בשביל מה אני צריך עיירת נופש? אתה יודע מה עשו שם כל הקיץ? דיברו על הראש ישיבה. כולם מקורבים חדשים ולאחד מפריע הכללים בבריכה למה אסור לשחות עם בגד ים, אחד צועק למה לא נותנים בבית חינוך לבנות השכלה נורמלית, אחד אומר למה צריך לחתן צעיר... לכל אחד מפריע דבר אחר. בשביל מה אני צריך עיירת נופש? רק בגלל זה שאולי עוד אחד יתקרב קצת, שמשפחת הכלה שלך תתקרב והשידוך שלך יצא לפועל.

והראש ישיבה המשיך לדבר על זה שכל דבר קטן מועיל, לדוגמה: מהקופות נכנס יותר משלושים אלף דולר. אחד אמר שקופות הצדקה בחנויות מכניס הרבה כסף, אבל צריכים אחד שיתמסר לזה. אמר לו הראש ישיבה: שכשיוסף בא לפרעה להגיד לו את העצות הטובות שצריך למנות אדם חכם, אמר לו פרעה: נו, אולי אתה הוא האדם החכם? והראש ישיבה ביקש ממנו אולי הוא יכול להיות האדם שיאסוף את קופות הצדקה של החנויות.

אחד סיפר שכשהוא הולך לאסוף כסף בחתונה הוא ניגש גם לשולחן של המזרח ומבקש מכל רבי ברכה. שאל אותו הראש ישיבה למה? הוא ענה: כי רבינו הקדוש אומר שילכו לקחת ברכה מכל יהודי כשר וירא שמים. אמר לו הראש ישיבה: אם אתה רוצה ברכה מיהודי כשר וירא שמים, תעבור בכל השולחנות אולי תמצא צדיק נסתר. אם אתה רוצה לקרב אותם, תבקש מהם ברכה ואחר כך תיתן להם קונטרס.

אבל אחר כך אמר לו הראש ישיבה: זה לא עשוי בשבילך, כי כשהולכים אל רב, זה צריך להיות עם דרך ארץ גדול, צריכים להיות חכם וזהיר מאוד כדי שיוכלו לקרב רב. אם מישהו הולך אל רב שלומד כל היום עם קונטרס שעשוי לבחור צעיר, אתה מבייש את ברסלב. צריכים לדעת איך נכנעים לרב, איך מדברים אל רב, למה ואיך אפשר לקרב אותו.

אם אתה הולך להפצה אתה לא יכול לבזות את רבינו, צריכים לדבר אל אדם מבוגר בדרך ארץ.

בעניין לבקש ברכות אמר הראש ישיבה: תבקש ברכה מהמפיצים, תבקש ברכה מהדיינים. רבינו הקדוש אומר בליקוטי

מוהר"ן שדיין שפוסק הלכות יכול לפקוד עקרונות, אברך שאין לו עדיין ילדים, אני שולח אותו אל הדיין של קריית יואל הרה"ג ר' געציל בערקאוויטש שליט"א ולדיינים אחרים. תגיד לו שאתה צריך ברכה שיהיה לך ילדים, כי רבינו הקדוש אומר בליקוטי מוהר"ן שאחד שפוסק שאלות יכול לתת ילדים.

אחד שאל: האם יש בכלל כזה דבר שרבנים יתקרו רבינו? והראש ישיבה ענה: בוודאי, איזו שאלה? רבנים צריכים כל כך הרבה חיזוק, אתה רק צריך לדעת איך להביא את זה אליו. והראש ישיבה פנה לאחד הנוכחים: המשימה שלך היא להביא את כל הרבנים של ויליאמסבורג, את כל הדיינים והרבנים תביא אל רבינו.

אחר כך הגיע האברך אליעזר שמן הי"ו. והתחילו לשיר סימן טוב ומזל טוב, לרגל הולדת בתו, והוא ערך קידוש באותה שבת, והראש ישיבה שאל אותו: איך קוראים לתינוקת? והוא ענה שקוראים לה צביה. הגיב הראש ישיבה: נו, אז יש לך כבר צביה על הראש...

אחרי זה סיפר הראש ישיבה את הסיפור הידוע: שהיה יהודי חסיד ברסלב ר' מאיר מטעפליק, שאנשי שלומינו היו מתאספים אצלו בפורים אחרי הצהריים, היו מתפללים מנחה, ואחר כך היו נוטלים ידיים לסעודה לכבוד פורים ואחר כך רוקדים והיו שמחים. בשנה אחת בפורים בשעה שרקדו הבחין ר' מאיר איך יהודי יושב בצד ואינו רוקד עם כולם. ור' מאיר ניגש אליו ושאל אותו: ר' יהודי למה אתה לא רוקד? היהודי מסתכל על ר' מאיר ועונה לו: איך אני יכול לרקוד כשיש לי צביה על הראש? יש לי בת שהיא כבר מבוגרת ואין לי כסף לתת עבורה נדן {נדוניה} ואף אחד לא מציע לה שידוך. והראש ישיבה הסביר: היום למי שיש לו בת, רצים אחריו עם שידוכים. פעם היה הפוך, אם היה למישהו בת הוא היה צריך שיהיה לו כסף, ואם לא, היו יכולים להישאר איתה בבית עד שהיא קיבלה שערות לבנות.

והראש ישיבה המשיך לספר: הוא ישב בצד שרוי במרה שחורה {בדיכאון}, אמר לו ר' מאיר בא לרקוד! והוא אומר איך אני יכול לרקוד? יש לי צביה על הראש!

אמר לו ר' מאיר, את זה לימד אותנו רבינו? שאם יש צביה על הראש יושבים בצד במרירות?! רבינו לימד אותנו שאם לוחץ על הלב, שופכים את הלב אל השם! בא ותגיד אחרי, צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאנו! והם צעקו בכל הכוח, בכו בכל הכוח, ורקדו בכל הכוח וצחקו בכל הכוח.

אחרי פורים כשהיהודי חזר לביתו, התארח אצלו אורח יהודי, והבחורה צביה שירתה אותו מאוד יפה, היא הביאה לו תה, ומרק, והיא מאוד מצאה חן בעיניו. והאורח שאל את היהודי מי זאת הבחורה? והוא ענה, זו בת שלי. שואל אותו האורח ומה עם שידוכים? עונה לו היהודי מה אני יעשה שלא מציעים לי שידוכים כי אין לי בשבילה כסף לתת נדן {נדוניה}. אומר לו האורח יש לי בן, ומאוד מוצא חן בעיני השידוך, אני לא צריך כסף. וכך נסגר השידוך! אליעזר שמן ענה: נו, אולי יש לראש ישיבה שידוך לצביה שלי? והראש ישיבה ענה לו: צריכים לראות אם היא תהיה בת צנועה. והראש ישיבה סיפר: שהוא עשה ניגון יפה על צניעות שהציגו אותה בשבת התועדות אצל הבנות, והראש ישיבה סיים: שהוא רוצה להוציא דיסק על צניעות, בשביל נשים ובנות.

והראש ישיבה סיפר: בת אחת שאלה אם יש טעם לשאול את הראש ישיבה שאלות בצניעות, כי הראש ישיבה ממילא לא עונה, ורוב פעמים כששואלים את הראש ישיבה שאלה על צניעות, עונה הראש ישיבה שצריכים לבקש מהשם שיהיה לנו רגש לצניעות.

אמר הראש ישיבה: בוודאי שימשיכו לשאול, כי כשישמעו עוד פעם ועוד פעם את התשובה הזאת, יתחילו לעשות את זה, יתחילו לבקש מהשם שיהיה רגש לצניעות. כי יש דברים שאפשר לענות שזו פריצות, אבל רוב השאלות על צניעות, תשעים אחוז זה כמו שטח אפור, וצריכים לבקש מהשם שיהיה לנו את הרגש.

אחד הילדים יצא מהמיטה, והראש ישיבה אמר לו בקפידה: צריכים להיכנס למיטה! רק אם מציינים, יש חיים טובים.

הראש ישיבה סיפר שאישה הגרה בקריה, התלוננה שבקריה יש חסרון אחד, כשהיא הייתה גרה בויליאמסבורג והייתה מחכה לאוטובוס ההסעות בכל בוקר, הייתה שומעת איך שנשים מתלוננות, אישה אחת אמרה שבמוסד הזה שולחים הבייתה, ושניה אמרה שבמוסד היא אי אפשר לחזור כי לא סיימו את המבחנים, ושם שולחים לפסיכולוג, ואז היא ידעה שהיא מאושרת שהיא שולחת לברסלב. אבל כאן בעיירה חושבים: מן הסתם בכל מקום מדברים מהשם, בכל המוסדות מכניסים אמונה, יושבים בעיירה ואין להם בכלל מושג מה שמתרחש בעולם.

וכך שוחחו על המבחנים ומבחני גמר שנותנים לבנות בבית החינוך, היה שם בחור שאמא שלו היא מנהלת והיא עושה מבחנים ומבחני גמר קשים לבנות בבית החינוך. התבדח הראש ישיבה ואמר לו: תגיד לאמא שלך שהיא תמשיך הלאה לקרב את כל היהודים אל השם, כי ככה זה, אם עוברים דברים קשים על הבנות, הם אחר כך מתקרבים לרבינו.

הראש ישיבה סיפר על אברך שנכנס למשרד של הראש ישיבה ואמר שיש דרך איך אפשר לעשות כסף בקלות, עד כמה ימים יכולים להימחק כל החובות של הראש ישיבה. צריכים רק לקחת כל יום את הילדים מהתלמוד תורה למרכז עזרה, שהילדים ישחקו שם בחדר כושר, והביטוח משלם את זה ונכנס כסף.

הראש ישיבה שילח אותו מהמשרד ואמר: אני מזהיר אותך, אל תיגע בילדים שלי. והאברך אמר: זה כלום, במקום ללכת לפארק הולכים לשם, והילדים יכולים להשתחרר שם. והראש ישיבה הזהיר אותו: תעזוב את הילדים שלי.

הראש ישיבה אמר על זה שברוך השם אצלנו יש מלמדים טובים ומורות טובות.

והראש ישיבה סיפר שהוא היה בתלמוד תורה של הקריה, והניחו תפילין לבחור בר מצוה טרי, ואחר כך עשו לחיים, והראש ישיבה שלח לאחד המלמדים שנשאר בכתה שלו, פרוסת עוגה מהלחיים. אחר כך שאל הראש ישיבה את אותו המלמד: נו, הייתה לך הרגשה טובה שהראש ישיבה חושב עליך? כך מרגיש ילד בכתה כשאתה נותן לו משהו, ואתה דואג לו.

אחד סיפר לראש ישיבה שהיה לו מלמד שהיה מביא לקקן לכתה והיה אומר שמי שהולך להתפלל הכי יפה הוא יקבל את הלקקן. כל הילדים הסתכלו על זה כל הזמן וכל אחד רצה לקבל אותו, אחרי התפילה אמר המלמד: כל הילדים התפללו כל כך יפה, כל אחד יקבל חתיכה. והוא לקח את הלקקן ושבר אותו ונתן לכל ילד חתיכה. והמספר סיים: שהוא עדיין זוכר את הטעם הטוב של אותו לקקן... והראש ישיבה מאוד נהנה מזה ואמר: זה טוב, לא צריכים לתת כלום לילדים, העיקר זה איך מגישים את זה.

איש התחזוקה בתלמוד תורה של הקריה אליעזר שמן שאל: מה הוא צריך לעשות כשהוא רואה ילד עומד בחוץ כי המלמד הוציא אותו מהכיתה, אם הוא יכול לחייך אליו, ענה לו הראש ישיבה: לא רק תחייך אליו, אלא תן לו להרגיש חשוב וחיוני. תגיד לו: "בא הנה, תעזור לי להוציא את הקופסה מהרכב". תעשה את עצמך כאילו

שיש לך עכשיו משהו דחוף שצריך להיעשות. במקום שאתה תצטרך לרוץ לרדת ולעלות, תהפוך את הילד לחיוני, תגיד לו: "בא הנה, תעלה את זה למעלה", אבל תודיע למלמד שאתה הולך להשתמש בו, כדי שאחר כך לא יחפש את הילד.

באמצע השיחה נענה הראש ישיבה: ברוך השם אליעזר הולך עם וויסע זאקן {גרביים לבנים}. ואחד שאל: למי כן הראש ישיבה אומר מה לעשות ולמי לא? ענה הראש ישיבה: אני מאוד נזהר לא להגיד למישהו דבר שהוא לא יכול לציית לי. זה לא אומר שלאליעזר אני כן יכול להגיד, אבל בפרט הזה הבנתי שאליעזר הולך לציית לי ואז אמרתי לו את זה. אבל מי אומר שאני אומר לאליעזר כל מה שאני רוצה להגיד לו?.

אחד הבחורים שאל את הראש ישיבה: אם אני מתכנן ללכת בגרביים לבנות בשבת, זה נקרא שגם הילדים שלי יהיו צריכים ללכת עם גרביים לבנות? והראש ישיבה ענה לו: ואם אתה לא מתכנן ללכת עם גרביים לבנות, זה נקרא שהילדים שלך לא צריכים ללכת עם גרביים לבנות? לגרביים לבנות אין קשר אם אבא שלך הולך עם גרביים לבנות או לא, גרביים לבנות צריכים ללכת כי היום זה המלבוש היהודי.

למה אני צריך ללכת עם שטריימל? בגלל שהזמרים הולכים עם שטריימל, וזה היום באופנה? הרי כהיום השטריימל אינו לבוש חסידי, זה הרי כבר לא הסיבה שהלכו עם זה עד עכשיו. אם אנשים שמחללים שבת הולכים עם זה, אם אנשים בלי זקן הולכים עם זה, אז היום זה כבר לא הלבוש החסידי. הולכים עם זה כי לפני חמישים שנה היו היהודים הכשרים והירא שמים הולכים עם זה.

גרביים לבנות הולך אחד שרוצה להיות יהודי כשר ירא שמים וחסידי, כך כותב מוהרא"ש, זה לא מה שאני אומר.

והוסיף הראש ישיבה: שזה דבר מאוד מעניין, כי מוהרא"ש היה תמיד צוחק מגרביים לבנות, עד שיום אחד ציווה מוהרא"ש לכל התלמידים שילבשו גרביים לבנות, מוהרא"ש אמר גם לרבי יצחק שליט"א שתלבש עם גרביים לבנות. אנשים מסוימים לא יכלו לקחת את זה. אבל רבי יצחק ידע שזה הצדיק שלי, הוא מקרב אותי אל השם, ואליו אני הולך לציית.

שרו זמירות וכשסיימו אמר הראש ישיבה: עכשיו שיגיד כל אחד שיחה מרבינו. הלכו לפי התורה וניתנה לכל אחד ההזדמנות לומר שיחה יפה מרבינו.

אחד אמר את השיחה "קליינע קינדער המוציא מיט האניג". {ילדים קטנים המוציא עם דבש}. סיפר הראש ישיבה שסיפור זה קרה בראש השנה האחרון אצל רבינו, היה על השולחן רק מעט דבש, ורבינו ראה אחד לוקח את הדבש ומחביא אותו מתחת לשולחן, כדי שיהיה בשבילו מספיק.

היה שמה רק כיור אחד כדי ליטול ידיים, והוא עשה לעצמו חשבון שעד שיגיע התור שלו ליטול ידיים כבר לא יישאר בשבילו דבש. בשעת מעשה לא אמר רבינו כלום, אבל אחר כך באמצע הסעודה נענה רבינו: "ילדים קטנים המוציא עם דבש".

משתתף אחר אמר את השיחה שרבינו אמר לרבי נתן בחלום "דראפע זיך און דערהאלט זיך!" {"תטפס ותחזיק את עצמך!"}, והראש ישיבה סיפר שזה היה במוצאי שבת כשרבי נתן חלם איך שהוא מטפס על סולם ונופל, והוא ראה אדם שצועק לו תטפס ותחזיק את עצמך. הוא עדיין לא ראה אף פעם את רבינו, וכשהוא בא אל רבינו הוא ראה שהאיש שבחלום היה רבינו. והראש ישיבה סיים: את זה רבינו צועק לכל יהודי: "תטפס ותחזיק את עצמך!"

ואחד שאל: זה נקרא שיחה מרבינו? רבינו לא אמר את זה, רבי נתן רק חלם את זה. ענה הראש ישיבה: זה בוודאי נקרא שיחה מרבינו, רבינו בא אליו לחלום, זה כמו נבואה.

נכנסו בשיחה על חלומות, והראש ישיבה סיפר: אנשים באים להגיד לי חלמתי הלילה מהראש ישיבה, אמרתי להם אני לא יודע, אני ישנתי טוב הלילה. אלי אל תדברו מחלומות.

והראש ישיבה סיפר: שאחד אמר לו שביום חמישי בלילה הוא חלם שהראש ישיבה אומר לו שיבא לשבת לויליאמסבורג, והולכת להיות שבת יפה. אמרתי לו: אתה יכול לבוא לויליאמסבורג, והולכת להיות שבת יפה, אבל אני ישנתי טוב ביום חמישי בלילה, רבי נתן היה אומר כשהיו באים אליו לספר חלומות: "תספר לי מה אתה חושב כשאתה ער".

אבל הראש ישיבה הוסיף: אחרי הכול אי אפשר להתייחס לזה לגמרי בביטול, כי יש מכתבים שאנשים כותבים למוהרא"ש שהם ראו את רבינו בחלום, ומוהרא"ש כותב להם: אשריך שזכית לראות את רבינו בחלום. כי זה שיחה מרבינו, שרבינו אומר: "להרבה אנשים אני מתגלה להם בחלום".

אחד שאל את הראש ישיבה אם הוא חלם פעם ממוהרא"ש. ענה הראש ישיבה: כן, הרבה פעמים. יש לי הרבה חלומות יפים ממוהרא"ש.

בחור אחד רצה לדעת, באם יש למישהו חלום מהראש ישיבה האם זה מראה על משהו, כי הוא שמע שלאחד היה חלום איך שהראש ישיבה אומר לו איזה שם לתת לבנו, ענה לו הראש ישיבה: מה מציק לך? מה הקשר של זה אליך? והוא ענה: כי ראיתי מכתבים בעצתו אמונה שכתוב שם: "אוי ואבוי אם תדבר אל אנשים מחלומות".

והראש ישיבה אמר לו: "אני לא צדיק, אם אתה אוהב אדמו"רים לך לאדמו"רים" מה אתה רוצה ממני? מה יקרא אם תפתה אותי שאני אדמו"ר ואני אתפתה ממך, אתה תסבול מזה אחר כך".

והראש ישיבה התחיל לדבר על פרשת השבוע: רבינו שואל, יוסף הצדיק השאיר סוד, איך יוכלו לדעת מי הוא הגואל? מי שהולך להגיד פקוד פקדתי, השאלה היא, אם כך אז מה הסוד? אם כולם יודעים שכך צריך להגיד, יכול כל אחד לבוא ולהגיד את זה? אז זה כבר לא סימן?

אמר הראש ישיבה: שהוא שמע מאחד חסיד ברסלב, שבאמת כל אחד יכול להגיד את זה אבל הוא לא אומר את זה! כשאחד בא לחזק את בני ישראל: "תדבר אל השם, השם הולך לעזור לך", אז הוא הגואל: כל אחד יכול להגיד את זה, כל האדמו"רים, כל המגידי שיעורים יודעים שאפשר לדבר אל השם, אבל הם לא אומרים את זה. בן אדם נכנס לקטנות הדעת ושוכח מהשם, היהודים במצרים היו כל כך ממורמרים, כל כך אבודים, בא משה רבינו ואומר: "השם הולך לגאול אותנו, השם לא יעזוב אותנו". הוא הגואל האמיתי!

בירכו ברכת המזון, וכל הבחורים עזרו לפנות את השולחן ותוך כמה דקות היה הכול נקי ומסודר.

והראש ישיבה אמר: שבוע טוב! לכו לישון, תנוחו טוב. צריכים ללכת לישון בלילה, בלילה ישנים ובבוקר קמים, כי אם לא, מתחילים להיות מצוברחים ודחויים, כי מי שקם אחר הצהריים מסתכלים עליו כמו גלגל חמישי.

אחד שאל מה עושים אם לא יכולים להירדם? אמר הראש ישיבה: אם לילה אחת לא יכולים להירדם, לומדים. אבל כשמגיע הבוקר צריכים לקום.

אני מודה להשם יתברך שיכולתי להשתתף בסעודת מלווה מלכה יפה כזו אצל הראש ישיבה שליט"א. ואשר ממנו למדתי כל כך הרבה דברים יפים לחיי היום יום.